

C.W. Schultz-Lorentzens prædiken 1. søndag i advent

Taler

Christian Wilhelm Schultz-Lorentzen
Præst

Dato

29. november 1942

Sted

Vor Frelsers Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 21, vers 1-9

- 1 Advent kommer jo igen hvert Aar, og hvertandet Aar hører vi det gamle Adventsevangelium om Jesu Indtog i Jerusalem. Se, din Konge kommer. Det er som en Paamindelse om, at den Konge, som er Vor Herre, endnu stadig er paa Vej ind i sit Rige. Det er jo saadan, at han er Kongen. Vi begynder vort Kirkeaar
- 5 med at bekende det. Jesus Kristus er Vor Herre, han sidder ved Faderens højre Haand, ham er given al Magt i Himlen og paa Jorden. Riget er hans. Den Bekendelse er vort Hosanna, vor Adventshilsen og Hyldest til den Konge. Men det har sig saadan med det Rige, som med alt, hvad der er af Aand, at det maa uafsladelig vindes paa ny. Jesus sidder i Himlen paa Guds Kongestol, og paa
- 10 samme Tid er han her nede ustandselig paa Vej for at vinde Riget. Saadan er vor Kristentro, en indre Modsigelse, en evig Spænding, men netop derfor et Dyb af Rigdom og Visdom for en fattig Menneskesjæl og en stakkels Verden. For vi ved og føler alle sammen, at der endnu er langt tilbage, før Guds Rige er blevet Virkelighed her nede. Vi ved det fra vort eget Liv. Der mangler meget, grumme
- 15 meget i, at Jesus Kristus er blevet Herre over os og har faaet Magten i vor daglige Færd, end sige i vort indre, skjulte Liv. Vi kan til Tider synes, at det slet ikke er Alvor, naar vi kalder ham vor Herre. Vort hele Liv vidner imod disse Ord. Og der mangler meget, grumme meget i, at Jesus Kristus har faaet Herredømmet her i Verden. De tre Magter, der altid følger ham, hvor han er: Sandheden,
- 20 Retfærdigheden, Freden, de synes ganske at have forladt Menneskeheden. Hvor er Jesus Kristus henne, spørger Mennesker, nogle med Spot, nogle med Fortvivlelse, de troende med Utaalmodighed og Frygt. Saa er det Evangeliet, der svarer os: Han er paa Vej, han lader sig ikke standse. Kunde han ikke være bleven udenfor i Skaren af hengivne, lovsyngende Venner? Nej, han maatte videre.
- 25 Han lod sig ikke standse af Successen. Han lod sig ikke standse af Truslen fra

Jerusalem. Han vidste godt, hvad der ventede ham derinde, at den Krone, de havde rede til ham, var en Tornekrone, at Højsædet vilde blive et Kors. Men han standsede ikke. Det er ogsaa vort Evangelium i Dag, Evangeliet for os selv,
30 Evangeliet for Verden, at Jesus Kristus er paa Vej trods alt for at virkeliggøre Guds Rige.

Det hører til Adventsevangeliet, at Jesus ikke er alene. Han har et Følge. For dem, der som vi synes at staa midt i Skaren og høre Hosannaraabene, kan det
35 synes et stort Følge; men gaar vi med ind i Jerusalem, opdager vi snart, at det kun er lille, er ganske faa, og de faa bliver hurtigt færre, da Stemningen gaar imod Jesus. Og tænker vi paa de to Tusind Aar, der betyder Jesu Kristi Vej gennem Historien indtil nu, kunde det ogsaa synes et talrigt Følge; eller naar vi tæller Folk sammen, der kalder sig Kristne, naar vi et stort Tal, men vi har jo set,
40 og vi ser det i Dag, hvor lidt Tallet betyder. Der skal ikke megen Modvind til, før det smelter ind. Saa tæller vi ikke, men et Følge maa Jesus have, og maaske betyder Folk bare Følge. Jesus har talt om dem, der følger ham efter. Det betyder ikke, som man plejer at sige, at gaa i hans Spor, som dem, der er som han og gør som han. Nej, Efterfølgelse vil sige at følge med Jesus, at være der, hvor
45 han er, og være paa Vej med ham ind i hans Rige, ja paa engang ligesom han at eje Himmeriges Rige og samtidig uafbrudt være paa Vej ind deri, fordi der stadig er langt til Maalet.

Det er Adventsevangeliets Spørgsmaal til os, om vi er i hans Følge, om vi stadig
50 er paa Vej med ham. Vi har jo ikke saa svært ved at synge Hosanna. Og vi kan glæde os over at være med i Frydesangen. Men der er Grund til at passe paa, at vi ikke standser op for at synge og glemmer at gaa videre. Naar man taler om Frafald, tænker man vist mest paa Tvivl nægtelse, Modsigelse. Har jeg ikke Lov til at sige, at Frafald og For- kan betyde og i mange Tilfælde virkelig betyder
55 Stands- ning. Vi har befundet os saa saare vel ved Hosiannasangen i den lovsyngende Kreds, at vi glemte at gaa videre. Vi blev staaende, men Vor Herre gik fra os. Hvad nytter det saa at raabe Herre! Herre! naar han maa sige: Jeg kender jer ikke. Man kan slaa sig til Ro som den rige Bonde med sine fulde Lader, det ved vi nok, men man kan ogsaa slaa sig til Ro i de færdige Meninger,
60 de bestemte Ordninger, Kirkeordninger eller Samfundsordninger, og tænke, at nu er man garanteret paa den rette Side. Hvad saa, naar Jordskælvet kommer og slynger det alt sammen om, og vi staar ene, som det Faar, der er faret vild i Ørkenen? Jeg er ikke nær saa bange for at standses af Truslerne. Det er tit gaet saadan, at selv de svageste, de feigeste kunde blive frimodige Bekendere, naar

Truslen virkelig kom, og Trængslen, Pinen, Døden saa dem ind i Ansigtet. Skulde det ske, at der skal kræves Bekendelsens Mod af os, og vi ved ikke, naar det sker, saa har vi svage og fejge Mennesker da Udsigten til at finde Modet, i hvert Fald er det bedst at forberede sig forud og bede sig til det. Vi kommer til at trænge til det, hvis vi vil følge Jesus, hvis vi vil gaa med, hvor han gaar.

Han vil selv gaa foran, og naar Tiden kommer, vise os Vejen. Men nu faar vi Lov til at følge ham ind i et nyt Kirkeaar, hvor han selv er, hvor han nævner sit Ord over os ved Daaben, hvor han giver sig selv til os ved Nadverbordet, hvor vi kan høre hans Stemme tale, Hyrdens Røst, naar til sit Folk han taler Trøst og Fred til sine spæde. Gud hjælpe os ved sin Aand til, at vi ikke standser, ikke tror os færdige, men som hans Følge gaar videre med ham ind i Riget. For det kommer. Han kommer sagtomdig, uden store Lader, men han er paa Vej. Det bekender vi sammen med hverandre.

Kilde

Prædikener af C.W. Schultz-Lorentsen. Nordlundes Bogtrykkeri, København, 1943

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

1. søndag i advent, Anden Verdenskrig, Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/c-w-schultz-lorentzens-praediken-1-sondag-i-advent>